

บทความวิชาการ

การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชน
นำร่องพื้นที่นวัตกรรม จังหวัดปัตตานี



นางมัสนะห์ สารี
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ

สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
สำนักปลัด กระทรวงศึกษาธิการ

**การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
ของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา
จังหวัดปัตตานี**

มีสนะห์ สารี

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี 3) ทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี และ 4) เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยครูวิชาการของโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 11 โรงเรียน ๆ ละ 3 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 คน ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน จำนวน 30 คน และขั้นตอนที่ 4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพปัจจุบันส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม

การศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ สำหรับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้องภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ความถูกต้องของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ก่อนการอบรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และหลังการอบรมภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ; การจัดการเรียนรู้เชิงรุก;
โรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552-2561) ที่มุ่งหวังให้การศึกษาของประเทศไทยมีการปรับโฉมใหม่สู่การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ซึ่งหนึ่งปัจจัยที่สำคัญ คือ การพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ให้มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูสมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง ที่จะพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ได้ (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา, 2554 : 12) อย่างไรก็ตามการดำเนินการตามยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการจัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจ ทั้งด้านเนื้อหาวิชาตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้และเทคนิค การสอนต่าง ๆ ด้วยการจัดประชุมปฏิบัติการและการอบรมในแต่ละปีใช้งบประมาณค่อนข้างมาก แต่โดยภาพรวมแล้ว พบว่า คุณภาพครูที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนยังไม่ปรากฏผลเป็นที่พอใจ ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินและการทดสอบโดยองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ ที่บ่งชี้ว่าคุณภาพผู้เรียนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และด้อยกว่านานาชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560 : 2-5) ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู

ดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อที่จะส่งผลต่อเป้าหมายปลายทาง คือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ ระเบียบวินัย มีคุณธรรมและจริยธรรม ค่านิยม และจิตสำนึก และความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และก้าวทันโลกได้อย่างมีภูมิคุ้มกัน ดังนั้นครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจัง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยมีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่า การที่ครูมีความรู้ ทักษะที่เหมาะสม รวมถึงการเตรียมครูใหม่ที่เป็นครูมืออาชีพ ย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 6) แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นมืออาชีพ คือ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเป็นการรวมตัว ร่วมใจ รวมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ ร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจ ร่วมกัน ดำเนินการแบบทีมเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้นำร่วมกันและผู้บริหารเป็นผู้ดูแลให้การสนับสนุน เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนา การเรียนรู้ร่วมกัน (ชูชาติ พวงสมจิตร. 2560 : 1) การพัฒนาการปฏิบัติงานของครูสู่การเป็นครูมืออาชีพได้นำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีผลลัพธ์เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Vescio, Ross & Adam, 2008 : 47) ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งยุทธศาสตร์ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องใช้กระบวนการทัศน์ใหม่โดยการประสาน ภาคีแนวร่วมและใช้ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)” เป็นฐาน เพื่อมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือเปลี่ยนแปลงครูผู้สอนให้เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครุมีแนวความคิดที่ว่า ครูทำงานเป็นทีมและครู คือนักเรียนที่เรียนรู้วิธีการของการเรียนรู้ของนักเรียน ครูเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานโดยตรงไม่เน้นให้ครูไป เข้ารับการฝึกอบรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูเน้นไปที่การเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต และทักษะการทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนต้องได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นโค้ช (Coach) ที่คอยออกแบบการเรียนรู้ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้ผู้เรียนได้บรรลุผล (วิจารณ์ พานิช, 2555 : 138-139) ทั้งนี้กรอบการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) และนโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญ

ในการพัฒนาคนของประเทศ เพื่อส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และวิชาชีพ นั้นจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งในมิติ การศึกษาไทยและต่างประเทศ การให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ขับเคลื่อนโรงเรียนนั้นเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นการ ยกระดับการศึกษาทั้งระบบ ทั้งนี้การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดี จึงต้องการสร้าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ ให้เกิดขึ้นในโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมการ ปฏิบัติงานด้วยความสามัคคีแก่หมู่คณะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งที่เป็นโรงเรียนต้นแบบ กระตุ้นให้เกิดการวางแผน ลงมือปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติร่วมกัน มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียน และเพิ่มพูนคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนให้เกิดขึ้นโดยอาศัยความรับผิดชอบ ร่วมกันของครูทั้งโรงเรียน (มินตรา ปลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. 2557 : 394)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ก็คือ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community” เกิดขึ้นในกลุ่มสถานศึกษา และสถานศึกษานั้น เพื่อให้เป็นสถานที่ สำหรับการปฏิสัมพันธ์ของมวลสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพครูของสถานศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การให้ความ ดูแลและพูดถึงการปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนงานทางวิชาการของสถานศึกษา และ เนื่องจากครูส่วนใหญ่ในแทบทุกสถานศึกษามักเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวในการปฏิบัติงานสอนของตน ดังนั้น การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ให้เป็นครูดี ครูเก่ง มีคุณภาพและมีคุณธรรม อันจะส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวทางการเรียนรู้ของครูที่กำลัง ให้ความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน คือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู (Professional Learning Community) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อครูสามารถพัฒนาตนเองได้ เติบโตตามศักยภาพ โดยบทบาทของครูจะเปลี่ยนจากครูผู้สอน (Teacher) เป็นครูฝึก (Coach) หรือ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning Facilitator) ทั้งนี้นอกจากครูแล้ว ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูได้มีโอกาสพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งกำหนดบทบาทในการจัดการเรียนรู้ของครูให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (วิจารณ์ พานิช. 2556 : 15) โดยกิจกรรมของชุมชนแห่งวิชาชีพควรประกอบด้วย 1) การมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญ (Reflective dialogue) ระหว่างกัน 2) การเปิดกว้างให้มีการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ครูผู้สอนมากขึ้น เพื่อลดความรู้สึก โดดเดี่ยว (Detribalization) ในงานสอนของครู 3) การรวมกลุ่มเพื่อนำเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) การร่วมมือร่วมใจกันในหมู่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และ 5) การแลกเปลี่ยนในประเด็นที่ เป็นค่านิยมและปทัสถานร่วม (Shared Values and Norms) (สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์. 2556 : เว็บไซต์)

การจัดการศึกษาเพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาหรือคนไทย ยุคใหม่นั้น จะต้องมีการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อ ศิษย์ ที่ เรียกว่า Professional Learning Community (PLC) (บุญชม ศรีสะอาด. 2559 : 140) สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง Professional Learning Community ของ สโตลล์ (Stoll. 2010 : 8) ที่กล่าว ว่า มีการให้การยอมรับและพูดถึงในวงกว้างเกี่ยวกับ Professional Learning Community : PLC ใน หลายประเทศว่าทำให้เกิดการรวมตัว การช่วยเหลือ การร่วมมือซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีการสะท้อน กระบวนการดำเนินงาน วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ซึ่งส่งผลต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน และฮาร์ด (Hord. 2009 : 40-42) กล่าวว่า เป้าหมายหลักของสถานศึกษา คือ การ

เรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องแบบมีอาชีพ บริบทที่สนับสนุนการเรียนรู้แบบมีอาชีพ คือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ของผู้บริหารกับครู ครูด้วยกัน ตลอดจนนักเรียนในห้องเรียนและการเรียนรู้จากเพื่อน ๆ ประกอบกับ ปองทิพย์ เทพอารีย์ และมารุต พัฒผล (2557 : 284) ได้พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิง วิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ทำให้สมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พบว่า การให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ การจัดการศึกษาเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ โดยส่งเสริมการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เชิงบูรณาการองค์ความรู้แบบสหวิทยาการ การปฏิบัติจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561 : 39) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561 : 1) มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกคนให้มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัยมีคุณภาพและทักษะการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) การพัฒนาผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษา ให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้มีความพร้อมเข้าสู่ การเรียนในระดับที่สูงขึ้น 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถ อ่านออกเขียนได้ตามช่วงวัย 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน 4) การส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning) เน้นทักษะกระบวนการ ให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และคิดสร้างสรรค์ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้งในและนอก ห้องเรียน 5) การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ และ 6) การปลูกฝังทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560 : 41) ได้ให้ความสำคัญของ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) นี้ ครูผู้สอน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องเปลี่ยนจากผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอด โดยปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ แนะนำวิธีการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ โดยการสร้างความเข้าใจด้วยตนเองจนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีปัจจัยเกี่ยวข้องที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวประกอบด้วย ผู้สอนและสภาพแวดล้อม โดยด้านผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวค่อนข้างมาก เกี่ยวกับการจัดสิ่งแวดล้อม และอุปกรณ์ ให้เอื้อต่อการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติ ส่วนผู้เรียนต้อง ร่วมคิดและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง (สิริพร ปาณางษ์, 2556 : 2) วิธีการที่หลากหลาย ของการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจและจดจำผลการเรียนรู้ได้คงทน และนานกว่าการฟังซึ่งเป็นการเรียนรู้เชิงรับ (Passive learning) เพราะการเรียนรู้เชิงรุกคือกระบวนการ จัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการ แสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมี

ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอนและสิ่งแวดล้อมผ่านการปฏิบัติจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถือเป็น การจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีคุณลักษณะ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน (Bonwell; & Eison. 1991 : 1-2, 60-61) การเรียนรู้เชิงรุก จึงเป็นเสมือนตัวขับเคลื่อนที่เพิ่มคุณภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน (Haack. 2008 : 395-410) การเรียนรู้เชิงรุกมีหลากหลายวิธีการสอน เช่น การอภิปรายกลุ่ม การเล่นเกมบทบาทสมมติ การเรียน แบบร่วมมือ แลวิธีการสอนเชิงรุกแบบอื่น ๆ เป็นต้น

การจัดการเรียนแบบเชิงรุก (Active learning) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยส่งผลทำให้เกิดคำว่า Work-based Learning หรือ Work-integrated Learning หรือ Site-based Learning จะเป็นผลทำให้นักเรียนและครุคค้นพบความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และสร้างนวัตกรรมใหม่ได้ และการเรียนการสอนเชิงรุกจึงมีบทบาทช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนสูงขึ้น ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี ส่วนร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอนได้ลงมือกระทำ (active learning) มากกว่าการที่ผู้เรียน เป็นฝ่ายรับความรู้เพียงอย่างเดียว (passive learning) (Sweeller, 2006 : 112) ผู้เรียนสามารถร่วม กิจกรรมการแสวงหาความรู้ที่ผู้สอนกำหนด อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก (Active Learning) มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง และมีพัฒนาการให้เกิดทักษะวิชาการ และทักษะการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจ และการนำความรู้ที่ได้มา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวต่อการเรียนรู้และสร้างความ กระตือรือร้นด้านความรู้คิดมากกว่าวิธีการสอนโดยการท่องจำเพียงอย่างเดียว การเรียนการสอนเชิง รุกจึงมีบทบาทช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในรูปแบบ การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอนได้ลงมือกระทำ (active learning) มากกว่าการที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้เพียงอย่างเดียว (passive learning) (Sweeller, 2006 : 112) ผู้เรียนสามารถร่วมกิจกรรมการแสวงหาความรู้จากการปฏิบัติได้ด้วย ตนเอง จากการใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในมโนทัศน์ที่สอนได้ถูกต้องและลึกซึ้งซึ่งเกิดความคงทนถาวรผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ความรู้ได้เป็นอย่างดีเกิดความสนุกสนานจากกิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนการสอนและสามารถบูรณา การความรู้ที่ได้ให้เกิดประโยชน์ เป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมหรือแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน เป็น ศูนย์กลางมีการสร้างกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใน การเรียน มีกิจกรรมสอดแทรกให้ผู้เรียนทำไปพร้อม ๆ กับการฟังบรรยาย มีกิจกรรมกลุ่ม หรือ กิจกรรมออนไลน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงจัดได้ว่า การเรียนการสอนเชิงรุกเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

เนาวนิตย์ สงคราม (2555 : 27) อีกทั้งเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน อนาคต ซึ่งต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าตอบ และมีความสุขทุกการเรียนรู้ สอดคล้อง กับแนวคิดของไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2558 : 16) ที่กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดหรือเน้นคิด วิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะใช้กิจกรรม อะไรให้ผู้เรียนคิด ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีการ วางแผนและเตรียมการใช้กิจกรรมต่าง ๆ โดยจัดให้ผู้เรียนคิดบ่อย ๆ ส่วน สีนธะวา คามดิษฐ์ (2559 : 60-68) ได้ให้แนวคิดเพิ่มเติมว่าสิ่งที่ครูผู้สอนสามารถดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การคิด ครูควร แสวงหารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจศึกษาจากคู่มือผลงานวิจัย หรือจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูผู้สอนคนอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์รวมถึงแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เกี่ยวกับการสอนคิดที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งปัจจุบันนี้เข้าถึงได้ง่ายโดยการใช้สื่อ ออนไลน์ นอกจากนี้ พินสุดา สิริธรรังศรี (2559 : 17) ได้นำเสนอผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่า จาก รายงานการวิจัยของบริษัทที่ปรึกษา Me Kinsey เรื่อง What Works in Education ให้กับองค์การ เพื่อการค้า และการพัฒนา (OECD) โดยสรุปว่า ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้แก่ เด็กเก่งมีความสามารถสูงเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับครูทั้งสิ้น ได้แก่ 1) คุณภาพครูสูง 2) ครูได้รับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ 3) มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีที่สุดแก่เด็กอย่างเท่าเทียมกัน ทุ่มเท ชีวิตเพื่อเด็ก ครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน และคุณภาพผู้เรียน เก่งดี เก่งคิด มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สรรสร้างนวัตกรรมการศึกษาจังหวัดปัตตานี เป็น จังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ได้ดำเนินการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรม โดย คณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดปัตตานี ได้คัดเลือกโรงเรียนที่สมัครใจเข้า ร่วมเป็นสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และประกาศแต่งตั้งโรงเรียนนำร่องพื้นที่ นวัตกรรมการศึกษา จากหน่วยงานทางการศึกษา จำนวน 6 หน่วยงาน จำนวน 32 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 19 โรงเรียน สังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดปัตตานี จำนวน 2 โรงเรียน และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำนวน 11 โรงเรียน ทั้งนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนในระยะที่ 1 ระยะ 3 ปีแรก (ปี พ.ศ. 2563-2565) โดยมีกิจกรรม การสร้างการรับรู้ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติ จัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการ การนิเทศติดตามและประเมินผลทั้งในรูปแบบ PLC และ Site Visit เครือข่ายแลกเปลี่ยน เรียนรู้สู่การพัฒนา ปรับปรุงพัฒนาสรุปผล และจัดเวทีนำเสนอผลงาน ทั้งนี้ในระดับต้นสังกัดและ สถานศึกษา ได้นำรูปแบบ วิธีการ และนวัตกรรมศึกษามาใช้หลายส่วน อาทิ กระบวนการจัดการ เรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือทำและใช้กระบวนการคิด (Active learning), การสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC), การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) และวิธีแบบเปิด (Open Approach) กระบวนการจัดการเรียนรู้บ้านวิทยาศาสตร์ น้อย และกระบวนการโครงการฐานวิจัยโดยใช้โจทย์สถานการณ์ที่เป็นปัญหาปลายเปิดเกี่ยวข้องกับ ชีวิตจริงของนักเรียนและชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดและพัฒนา นำไปสู่การคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562) ขับเคลื่อนการออกแบบการ จัดการเรียนรู้เชิงรุกพัฒนาผู้เรียนให้มีการปฏิบัติ สอดคล้องกับชีวิตจริงใกล้ตัวนักเรียน คิดสร้างสรรค์ ร่วมกันพัฒนาชุมชนด้วยการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

จากหลักการและแนวคิดในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ประกอบกับแนวทางการส่งเสริมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารการศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ที่มีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนชัดเจน ผ่านการนำรูปแบบไปทดลองใช้ สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อันเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริง เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ในการปฏิบัติงานสะท้อนผลลัพธ์ในเชิงนโยบาย เชิงปฏิบัติงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาเอกชน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางต่อผู้เรียน พัฒนาศาสตร์ครูได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นแนวทางให้โรงเรียนอื่นที่มีบริบทคล้ายกันนำไปใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์ และที่สำคัญตอบสนองของความ ต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่บริการ เกิดการสร้างสรรค์ชุมชน ท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติอย่างยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี
4. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถานศึกษาเอกชนนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ไปใช้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ได้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ที่สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์สำหรับครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ที่ได้จากรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนาร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สำนักงานการศึกษาเอกชน สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การพัฒนาบุคลากรที่สร้างการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลที่ยั่งยืนในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกันด้วยสัมพันธ์ที่ดีโดยมีค่านิยมที่มีนักเรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ นอกจากผลที่เกิดขึ้นจะส่งผลที่ดีต่อนักเรียนแล้ว ยังช่วยทำให้โรงเรียนมีความเข้มแข็ง และสามารถทำงานอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Collective focus on student learning) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaborative) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert Advice and Study Visit) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection Dialogue) ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน (Supportive and Shared Leadership) และเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Supportive conditions for the maintenance of the learning community)

การพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง ความรู้ ทักษะความสามารถเฉพาะบุคคลในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย ความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

โรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดปัตตานี หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่คณะกรรมการนโยบายการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ประกาศเป็นโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตการประเมิน

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 11 โรงเรียน ครูผู้สอนรวมทั้งสิ้น จำนวน 805 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูวิชาการของโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 11 โรงเรียน ๆ ละ 3 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเป็นตัวแทนของประชากรที่แท้จริง การวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) ได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) (หทัยชนก พรอคเจริญ, และคนอื่น ๆ. 2561 : 23) เป็นครูผู้สอนที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่งานวิชาการของโรงเรียน จำนวน 33 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบสอบถาม จำนวน 5 ฉบับ ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี 2) แบบสอบถามตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ) 3) แบบสอบถามการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ) 4) แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี และ 5) แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 แบบสอบถามทุกฉบับ ได้รับตอบกลับมา คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบบสอบถามทั้ง 5 ฉบับ ผู้ประเมินจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 110) โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

และวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 110)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่
 - 1.1 ค่า IOC (Item Objective Congruence)
 - 1.2 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีการของครอนบาค
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามครูวิชาการของโรงเรียนโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ครูผู้สอน		
1. เพศ		
หญิง	27	76.56
ชาย	6	23.44
รวม	33	100
2. อายุ		
อายุต่ำกว่า 31 ปี	24	72.73
อายุ 31 – 40 ปี	7	21.21
อายุ 41 – 50 ปี	2	06.06
อายุ 51 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	33	100

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	33 - -	100 - -
รวม	33	100

จากตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามครุวิชาการของโรงเรียนโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 33 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และเป็นชายจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 อายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 อายุ 31-40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 อายุ 41-50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
		\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
1	การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน	3.47	.24	ปานกลาง	4.51	.25	มากที่สุด
2	การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน	3.43	.21	ปานกลาง	4.29	.24	มาก
3	การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ	3.47	.22	ปานกลาง	3.85	.40	มาก
4	การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน	3.58	.23	มาก	4.03	.39	มาก
5	การสนับสนุนที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน	3.51	.24	มาก	4.28	.39	มาก
6	ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน	3.60	.22	มาก	4.23	.39	มาก
7	เจือใจที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้	3.40	.24	ปานกลาง	4.17	.39	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.49	.10	ปานกลาง	4.19	.16	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.49, S.D. = .10) เมื่อพิจารณาทางด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและ

แบ่งปัน ($\bar{X}= 3.60$, S.D.= .22) และลำดับต่ำสุดได้แก่ ด้านเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X}= 3.40$, S.D.= .24)

สำหรับความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.19$, S.D.= .16) เมื่อพิจารณารายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.47$, S.D.= .24) และลำดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.40$, S.D.= .24)

2. ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตารางที่ 3 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
		\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
1	ความรู้ในการจัดการเชิงรุก	4.09	.26	มาก	4.51	.25	มากที่สุด
2	ทักษะการจัดการเชิงรุก	3.43	.21	ปานกลาง	4.29	.24	มาก
3	เจตคติที่มีต่อการจัดการเชิงรุก	3.47	.22	ปานกลาง	3.85	.40	มาก
รวมเฉลี่ย		3.46	.13	ปานกลาง	4.22	.19	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า สภาพปัจจุบันการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.46$, S.D.= .13)) เมื่อพิจารณารายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเชิงรุกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.47$, S.D.= .22) และลำดับต่ำสุดได้แก่ ทักษะการจัดการเชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.43$, S.D.= .21)

สำหรับความต้องการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.22$, S.D.= .19) เมื่อพิจารณารายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้ในการจัดการเชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.51$, S.D.= .25) และลำดับต่ำสุดได้แก่ ด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเชิงรุก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.85$, S.D.= .40)

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

1. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

หลักการของรูปแบบ

แนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ผลที่เกิดขึ้นจะส่งผลที่ดีต่อนักเรียน

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อเป็นแนวทางในการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ให้กับสถานศึกษาได้นำไปใช้ และส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

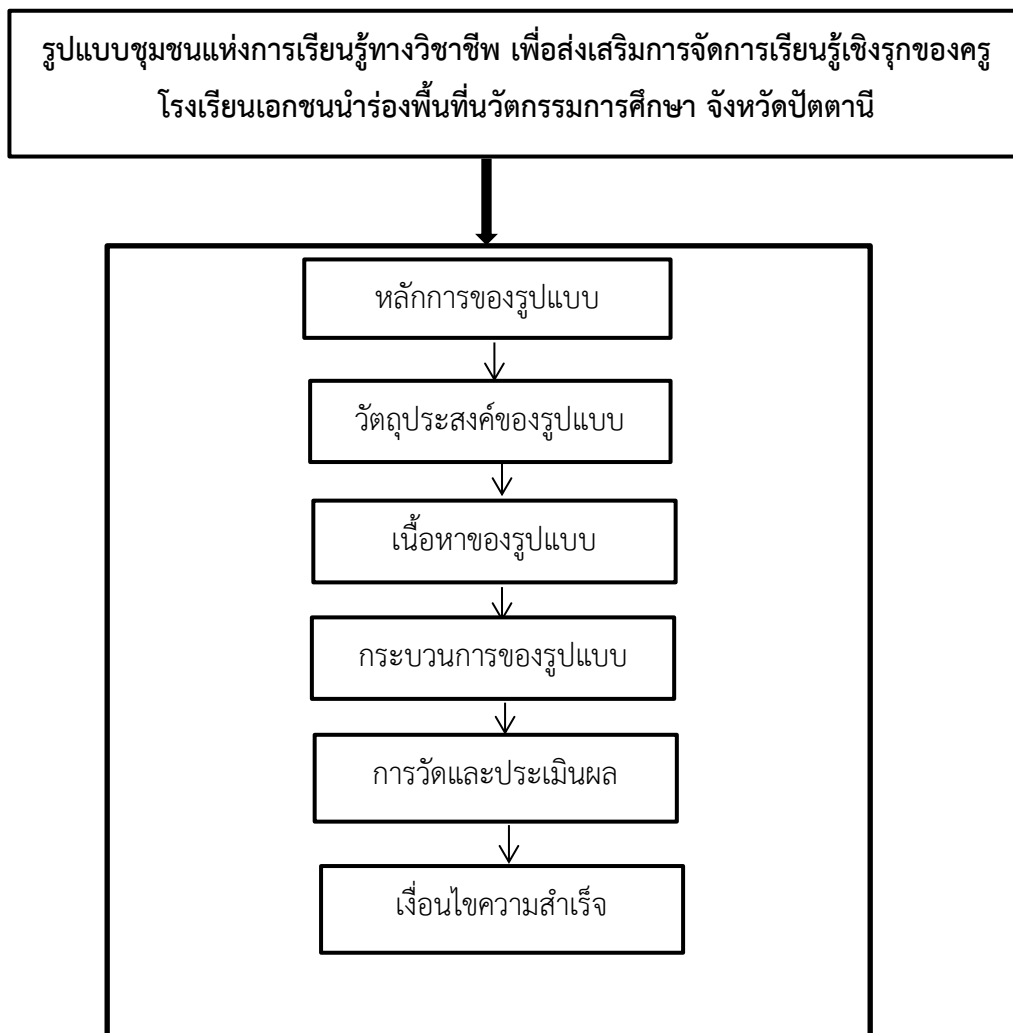
เนื้อหาของรูปแบบ หมายถึง สาระความรู้ที่กำหนดไว้ให้สัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ประกอบด้วย ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Collective focus on student learning) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaborative) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert Advice and Study Visit) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection Dialogue) ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน (Supportive and Shared Leadership) เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Supportive conditions for the maintenance of the learning community) และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ได้แก่ ความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

กระบวนการของรูปแบบ หมายถึง ขั้นตอนหรือลำดับของการจัดกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ (PLAN) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการสอนและสังเกตการเรียนรู้ของนักเรียน (DO) และขั้นที่ 3 สะท้อนคิดผลการปฏิบัติงาน (SEE) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

การวัดและประเมินผล หมายถึง แนวทางในการวัดและประเมินผลที่จัดขึ้นตามรูปแบบที่จะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบและการบรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การประเมินความสามารถการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง การดำเนินการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร ด้วยการสนับสนุนปัจจัยที่ช่วยให้การบริหารจัดการประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารและครูทุกคนต้องทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนร่วมกัน ตลอดจนครูต้องมีความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี



แผนภาพที่ 1 แสดงรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

2. ผลตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ผลตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ทรงคุณวุฒิ

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ครูผู้สอน		
1. เพศ		
หญิง	-	-
ชาย	12	100
รวม	12	100
2. อายุ		
อายุต่ำกว่า 31 ปี	-	-
อายุ 31 – 40 ปี	-	-
อายุ 41 – 50 ปี	5	41.67
อายุ 51 ปีขึ้นไป	7	58.33
รวม	12	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	12	100
รวม	12	100

จากตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 12 คน เป็นชายทั้งหมด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีทุกคน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 5 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยภาพรวมและรายด้าน

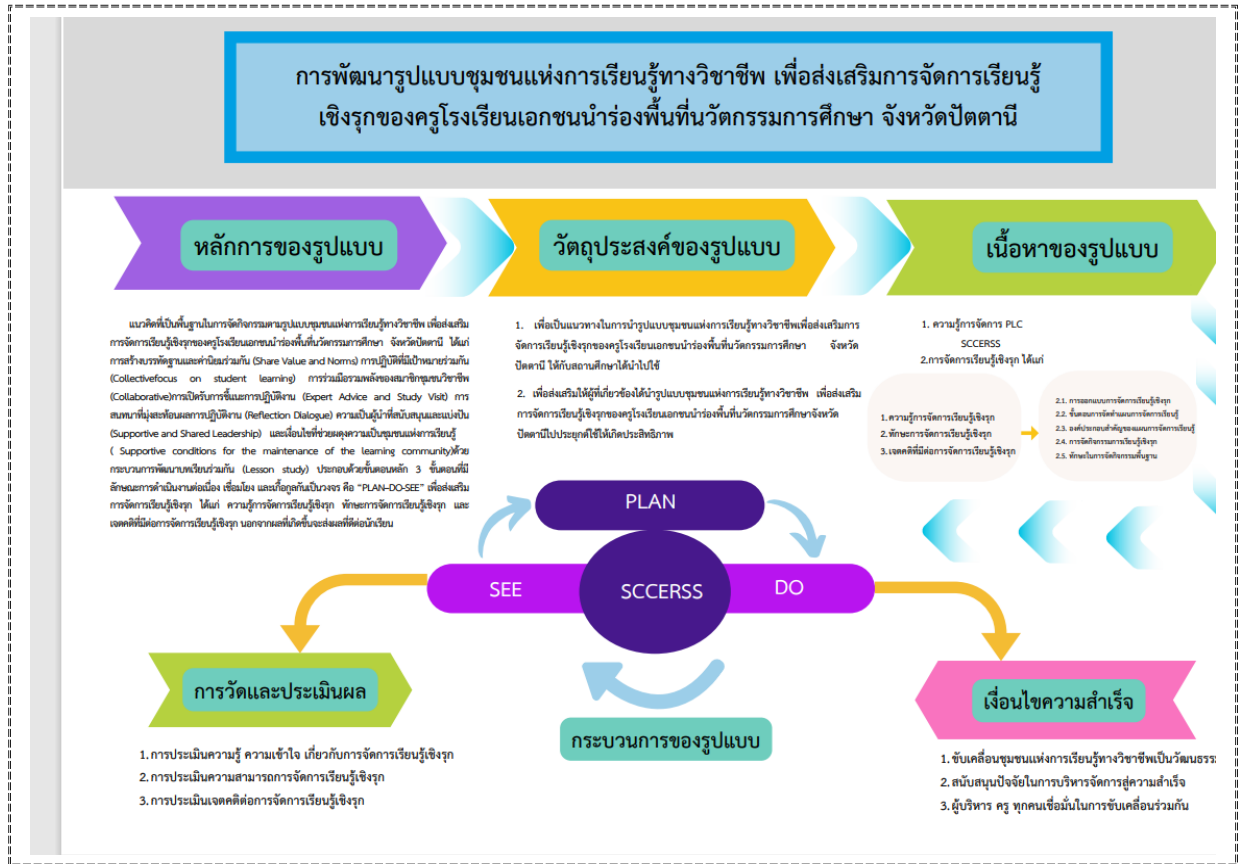
ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
		\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
1	หลักการของรูปแบบ	4.41	.90	มาก	4.75	.45	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.54	.45	มากที่สุด	4.62	.37	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		ความถูกต้อง			ความเป็นไปได้		
		\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
3	เนื้อหาของรูปแบบ	4.31	.15	มาก	4.52	.14	มากที่สุด
4	กระบวนการของรูปแบบ	4.11	.25	มาก	4.58	.32	มากที่สุด
5	การวัดและประเมินผล	4.44	.32	มาก	4.69	.30	มากที่สุด
6	เงื่อนไขความสำเร็จ	4.37	.52	มากที่สุด	4.62	.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.36	.21	มาก	4.63	.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้องภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.36, S.D. = .21) และเมื่อพิจารณารายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.54, S.D. = .45) ด้านที่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ ด้านกระบวนการของรูปแบบอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.11, S.D. = .15)

สำหรับความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.63, S.D. = .13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ (\bar{X} = 4.75, S.D. = .45) และด้านที่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ เนื้อหาของรูปแบบ (\bar{X} = 4.52, S.D. = .14)

ผลการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี



แผนภาพที่ 2 แสดงผลการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของครูผู้สอนสมัครใจเข้าร่วมทดลองนำร่องใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ครูผู้สอน (n =30)		
1. เพศ		
หญิง	27	90.00
ชาย	3	10.00
รวม	30	100
2. อายุ (n =30)		
อายุต่ำกว่า 31 ปี	20	66.67
อายุ 31 – 40 ปี	10	33.33
อายุ 41 – 50 ปี	-	-
อายุ 51 ปีขึ้นไป	-	-
วุฒิการศึกษา (n =30)		
ปริญญาตรี	30	100
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	30	100

จากตารางที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอนสมัครใจเข้าร่วมทดลองนำร่องใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 30 คนส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และเป็นชายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 อายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 อายุ 31-40 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 7 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของครูผู้สอนสมัครใจเข้าร่วมทดลองนำใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		ก่อนการอบรม			หลังการอบรม		
		\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
1	ความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก	3.91	.24	มาก	4.81	.18	มากที่สุด
2	ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	3.32	.17	ปานกลาง	4.66	.23	มากที่สุด
3	เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	3.36	.21	ปานกลาง	4.54	.19	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	3.53	.09	มาก	4.67	.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของครูผู้สอนสมัครใจเข้าร่วมทดลองนำร่องใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่าก่อนการอบรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.53, S.D. = .09) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.91, S.D. = .24) และลำดับต่ำสุด ได้แก่ ทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.32, S.D. = .17)

สำหรับหลังการอบรมภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.67, S.D. = .10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (\bar{x} = 4.81, S.D. = .18) และด้านที่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ ด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (\bar{x} = 4.54, S.D. = .19)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 8 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น		
		ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์		
		\bar{x}	S.D.	ค่าระดับ	\bar{x}	S.D.	ค่าระดับ
1	หลักการของรูปแบบ	4.36	.76	มาก	4.76	.43	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.58	.52	มากที่สุด	4.73	.34	มากที่สุด
3	เนื้อหาของรูปแบบ	4.34	.19	มาก	4.55	.15	มากที่สุด
4	กระบวนการของรูปแบบ	4.34	.19	มาก	4.55	.15	มากที่สุด
5	การวัดและประเมินผล	4.31	.30	มาก	4.64	.26	มากที่สุด
6	เงื่อนไขความสำเร็จ	4.25	.66	มาก	4.50	.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.33	.47	มาก	4.63	.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.35, S.D. = .21) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ใน

ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= .52) และลำดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= .47)

สำหรับความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= .34) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D.= .43) และลำดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= .48)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบจากการสรุปผลนำมาอภิปรายผล 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

1.1 ผลศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีเป้าหมายเดียวกัน คือ การมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนให้ผลสะท้อนกลับเชิงสร้างสรรค์ด้านการสอนและการปฏิบัติงานแก่เพื่อนครู เพื่อปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูร่วมมือในการพัฒนาเทคนิควิธีการสอน ตลอดจนจนกระบวนการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนร่วมสนทนาและสะท้อนแนวความคิดแลกเปลี่ยนเพื่อนำไปสู่การเสาะหาแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสนทนา สะท้อนปัญหา เกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลหรือแนวความคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารเน้นการทำงานแบบการกระจายอำนาจทางวิชาชีพ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกันจนคณะครูเกิดการเป็นผู้นำร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูทุกคนต้องทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางเป้าหมายและสร้างภาพอนาคตของโรงเรียนร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการปฏิบัติที่มี

เป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการสังเกตการสอนและการปฏิบัติงานของเพื่อนครู อยู่ในระดับมาก ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูร่วมมือในการพัฒนาเทคนิควิธีการสอน ตลอดจนกระบวนการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน อยู่ในระดับมาก ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีความกล้าในการแลกเปลี่ยนเพื่อสะท้อนความคิดเห็นด้วยกัน อยู่ในระดับมาก ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูในโรงเรียนมีโอกาสสนทนา และให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกันเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลหรือความคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารเน้นการทำงานแบบการกระจายอำนาจทางวิชาชีพ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกันจนคณะครูเกิดการเป็นผู้นำร่วม อยู่ในระดับมาก และด้านเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ คณะครูดำเนินการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กรอยู่ในระดับมาก

1.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้เกิดขึ้นได้ทั้งในและนอกห้องเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน อยู่ในระดับมาก และผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

2.1 ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ ศึกษาแนวคิด

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ซึ่งสอดคล้องกับบริบทในการจัดการ เรียนรู้ในปัจจุบันของครูตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 ที่เน้นให้มีการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังได้ ศึกษากระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนัยนา ฉายวงค์ (2560 : 22) นำเสนอรูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อ เสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการ และ 5) การวัดผลประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร เสรีรัตน์ (2559 : ก) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการ สอนของครูประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ องค์ประกอบที่ 2 จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการหลักและ บทบาทสำคัญ และองค์ประกอบที่ 4 ปัจจัยสนับสนุน การใช้รูปแบบฯ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว ภูทองเงิน (2561 : ก-ข) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาคูตาม แนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมาย 3) กระบวนการพัฒนาคู 4) บทบาท ผู้เกี่ยวข้อง 5) ปัจจัยความสำเร็จ และ 6) การวัดและประเมินผลและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์ (2562) รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตาม แนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาผลการวิจัย พบว่า ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลของครูฯ พบว่า รูปแบบ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการบริหาร กระบวนการพัฒนา สมรรถนะครู และการประเมินผลและตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้องภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาราย ด้าน หลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 3 สะท้อนคิดผลการปฏิบัติงาน (SEE) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้าน การวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.37, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่มีการสนับสนุนปัจจัยในการบริหารจัดการสู่ความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบการรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีการสนับสนุนปัจจัยในการบริหารจัดการสู่ความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2549 : 23) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธี ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ อาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไอส์เนอร์ (Eisner, 1976 : 192-193) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบ โดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริสุภา เอมหยวก (2556 : ก) การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมวิชาชีพครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนผลการวิจัยพบว่า การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.58) 4) และการประเมินความถูกต้อง พบว่าอยู่ระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.57, S.D. = 0.54) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว ภูทองเงิน (2561 : ก) ศึกษาแบบกรังพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษาเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ เหลื่อน้อย (2561 : ก) รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิจัยพบว่า ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลมีความถูกต้องและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์ (2562 : ก) รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูฯ ตามความคิดเห็นของ

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความถูกต้องครอบคลุม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2.3 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ความถูกต้องของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ส่วนที่ 4 เนื้อหาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ของคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ส่วนที่ 4 เนื้อหาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และส่วนที่ 5 การขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบตามแนวคิดของไอแวนเควิช และคณะ (Ivancevich et al. 1989 : 11-12) กล่าวว่าการจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระของรูปแบบ และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบทั้งหมดมาบรรจุไว้ในคู่มือเพื่อการพัฒนากระบวนการดำเนินงานที่สมบูรณ์ครบถ้วน และเมื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบแล้วต้องรายงานการตรวจสอบรูปแบบไว้ในภาคผนวกของคู่มือ เพื่อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งแก้ว ภูทองเงิน (2561) ศึกษารูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เหลื่อน้อย (2561) รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มีความคิดเห็นว่า คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอนสมัครใจเข้าร่วมทดลองนำร่อง และผ่านการอบรมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ก่อนการอบรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ จัดการเรียนรู้เชิงรุกให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด และหลังการอบรมภาพรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านความรู้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ จัดการเรียนรู้เชิงรุกให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด และมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกของครู อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเช่นนี้เพราะว่ามีคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม สำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี มีการนำเสนอรายละเอียดผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าว ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้และลงมือปฏิบัติในทุกขั้นตอนได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสिता รักสกุล (2557) ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active learning พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active learning หลังการจัดการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา ภูษิตรัตน์ (2560) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองใช้ พฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของ นักศึกษากลุ่มทดลองที่อาจารย์จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่อาจารย์จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเดือน วงศ์ขลิท (2560) ศึกษากระบวนการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้รายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิงเรียน ภูมิภาค และสอดคล้องกับงานวิจัยของกษัณฑ์ สงวนเครือ (2562) โปรแกรมส่งเสริมครูในการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกตามแนวทางสะเต็มศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวทางสะเต็ม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคะแนนก่อนพัฒนาได้คะแนนเฉลี่ย 17.17 คิดเป็น ร้อยละ 57.22 และมีคะแนนหลังการพัฒนาได้คะแนนเฉลี่ย 25.47 คิดเป็นร้อยละ 84.89

4. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่อง พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่ นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านหลักการ ของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีไป

ประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนปัจจัยในการบริหารจัดการสู่ความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านหลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การสนับสนุนปัจจัยในการบริหารจัดการสู่ความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประเมินทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ของวิโรจน์ สารรัตนะ (2558 : 77) กล่าวว่า มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) ซึ่งมุ่งให้การประเมินเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ผลประโยชน์ และของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 2008 : p.21) กล่าวว่ามาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) ประเมินที่ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) วิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริสุภา เอมหยวก (2556 : ก) การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมวิชาชีพครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนผลการวิจัยพบว่า การประเมินผล ด้านความเป็นประโยชน์ และด้านความเหมาะสม อยู่ระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งแก้ว ภูทองเงิน (2561 : ก) ศึกษาแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับประถมศึกษามีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เหลื่อน้อย (2561 : ก) รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิจัยพบว่า ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล สรุปได้ว่า ผลการประเมินรูปแบบการ

บริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลมีความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของสรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์ (2562 : ก) รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูฯ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า รูปแบบมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 โรงเรียนที่เปิดการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการประยุกต์ใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนแต่ละแห่ง เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 โรงเรียนควรนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานี ไปใช้ ต้องกำกับติดตามดูแลเพื่อให้การดำเนินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เกิดประสิทธิภาพมีความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้รูปแบบ

1.3 สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีไปขยายผลให้โรงเรียนในสังกัดนำไปเป็นแบบอย่างใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.4 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็นในส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดปัตตานีที่ได้จากการวิจัยมาประยุกต์ใช้และไปขยายผล ให้โรงเรียนในสังกัดนำไปเป็นแบบอย่างใช้ในการจัดการเรียนการสอน

บทสรุป

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นวิธีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย ที่ครูควรปรับ ออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติ การคิด อันได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ที่เป็นการอภิปรายกลุ่ม ใช้เพื่อระดมความคิด ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอและสะท้อนความคิด การร่วมเรียนรู้ ด้วยการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การสร้างผังความคิด ที่เป็นการสรุปสิ่งที่เรียนรู้เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และการสะท้อนคิดที่เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่กำลังเรียนและส่งเสริม

การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ สามารถให้นักเรียนสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ เครื่องมือที่เป็นกิจกรรมสำคัญสามารถช่วยให้ครูได้มีเวทีเพื่อพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ คือ กิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรที่สร้างการเปลี่ยนแปลงและเห็นผลที่ยั่งยืนในโรงเรียน โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำงานร่วมกันด้วยสัมพันธภาพที่ดีโดยมีค่านิยมที่นักเรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ นอกจากนี้ผลที่เกิดขึ้นจะส่งผลที่ดีต่อนักเรียนแล้ว ยังช่วยทำให้โรงเรียนมีความเข้มแข็ง และสามารถทำงานอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

บรรณานุกรม

- กษภัทร์ สงวนเครือ. (2562). โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวทาง
สะเต็มศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญาการศึกษา
ดุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัย มหาวิทาลัย
มหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กิ่งแก้ว ภูทองเงิน. (2561). **รูปแบบการพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างจิต
สาธารณะของนักเรียน ระดับประถมศึกษา**. ปรินญานิพนธ์ครุศาสตรดุชฎีบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2558). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : มปท.
- นัยนา ฉายวงศ์. (2560). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อ
พัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1**. ปรินญาดุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2555). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เชิงรุก
เพื่อการสร้างองค์ความรู้และความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สำหรับนิสิต
นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บั้งอร เสรีรัตน์. (2559). **การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาดุชฎีบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. (2559).
การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปองทิพย์ เทพอารีย์และมารุต พัฒนผล. (2557). **การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิง**

- วิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซุฎิบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติ พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562. (2562, 30 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 136 ตอนที่ 56 ก, หน้า 102-120.
- พิณสุดา สิริธรงค์ศรี. (2559). รายงานการวิจัยและพัฒนา เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา **ขั้นพื้นฐาน.** กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2558). การอุดมศึกษากับสังคมไทย. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล, และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2557). “กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา. กรุงเทพมหานคร”. วารสาร OJED. 9 (3) : 392-406.
- รสิตา รักสกุล. (2557). **ผลสัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active learning.** ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). การเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์. _____ . (2556). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ ฯ : มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2558). **ภาวะผู้นำ ทฤษฎี และนันทศาสตร์ร่วมสมัยปัจจุบัน.** กรุงเทพฯ ฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- ศิริสุภา เอมหยวก. (2556). **การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2560). **รายงานการประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). **รายงานสภาวะการศึกษาไทย 2553 : ปัญหาความเสมอภาคและคุณภาพของการศึกษาไทย.** กรุงเทพมหานคร: วิทีซีคอมมิวนิเคชั่น.
- สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์. (2562). **รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560).** กรุงเทพฯ ฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. _____ . (2561). **คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา.** กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สินธะวา คามดิษฐ์. (2559). “ประเทศไทย 4.0 การศึกษาไทย 4.0” การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- สิริพร ปาณาวงษ์. (2556). “การพัฒนาสมรรถนะครูนักวิจัยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ชุมชนคนต้นน้ำเจ้าพระยา สำหรับนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์”.
วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2556). **ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ : ศาสตร์และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่
สมบูรณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิรัตน์เอดดูเคชั่น.
- สุภัทรา ภูษิตรัตน์าวลี. (2560). **ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.ปริญญาานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- แสงเดือน วงศ์ชวลิต. (2560). “กระบวนการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีผลต่อ
พฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนรู้รายวิชาการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ห้องเรียนภูมิภาค วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์”. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- หทัยชนก พรอคเจริญ, และคนอื่น ๆ. (2561). **เทคนิคการสู่มตัวอย่างและการประมาณค่า**. กรุงเทพฯ :
กลุ่มระเบียบวิธีสถิติ สำนักนโยบายและวิชาสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อำนาจ เหลื่อน้อย. (2561). **รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนมาตรฐานสากล. ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**
- อุทุมพร จามรมาน, (2541). “โมเดล”. **วารสารวิชาการ**, ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 เดือนมีนาคม, 22-26.
- Bonwell, C.C. and Eison, J.A., (1991). “Active Learning Creating Excitement in The
Classroom”. **ASHEERIC Education Report No.1**, The George Washington
University, Washington DC, pp. 1 - 47.
- Eisner, E. (1976). “Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions
in Educational Evaluation.” **Journal of Aesthetic Education**. 1976, pp. 192-193.
- Haak, S. W. (2008). “The person with myocardial infarction” . In. **C. E. Guzzetta,
& B. M. Dossey (eds), Cardiovascular Nursing. Holistic Practice**. St Lous:
Mosby.
- Hord, S.M. (2009). **Guiding professional learning communities: inspiration,
challenge, surprise, and meaning**. Corwin Press.
- Ivancevich et al. (1989). **Organizational behavior and management**. (6th ed.).
New York : McGraw - Hill.
- Stoll L. (2010). **Professional learning community**. New York, NY:Open university Press.
- Stufflebeam, D. L. (2008). **Evaluation: Theory, models and applications**. San Francisco:
Jossey-Bass.
- Sweller, J.(2006). **The worked example effect and human cognition: Learning and
Instruction**. New Jersey: Educational Technologies.

Vescio, Ross & Adam. (2008). "A Review of Research on the Impact of Professional Learning Communities on Teaching Practice and Student Learning". **Teaching and Teacher Education: An International Journal of Research and Studies**. 24(1) : 80-91.